

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלפים בוצינא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צינא מלא ספרא ולו
עשר מעלות גמדות ישראלות ותק
ועושה הסד מוה' פנחס אריה זצ"ל

צב"ד דק' טורקא

דו שאות קומי אורי

ז

רעה שית

השב האפר

פרשת בא שנת תשפ"א גליון ט"ז

פרשת בא

לפניו דוגמת צורת הפתח והבן. וזהו לעולם
יכנס אדם שיעור שני פתחים, והנה ראשית
הכל הוא ענוה כי אמרו (משלי כב ד) עקב ענוה
יראת ד' מה שעשתה חכמה עטרה לראשה
עשתה ענוה עקב לסוליייתה (ירושלמי שבת פ"א ה"ג).
וענוה מרומזת במלת ד"ם והוא לשון דממה
כי ע"י הענוה האדם מקבל הכל באהבה
ואינו מהרהר אחר מדותיו ית"ש, רק יש בחי'
ענוה שהוא בחי' גאוה דהיינו ע"י שהאנשים
אשר הוא בתוכם אינם חשובים בעיניו
לכלום ומה לו להתגאות על בהמות וכדומה
מענין ענוה פסולה ע"כ נקרא הכתוב הענוה
האמיתי דם אשר בסף ר"ל שהוא עניו
מחמת שהוא מחזיק א"ע לשפל אנשים
והוא כמו אסקופה הנדרסת, וזה ולקחתם
אגודת אזוב שהוא רומז לאחדות ושפלות
כאמור למעלה, וטבלת בדם אשר בסף,
שתטבלו בבחי' ענוה כמו ענין הטביל' במים
שהמים סובבים את כל גוף האדם כמו כן
תהיו מסובבים במדת ענוה, אשר בסף ר"ל
ענוה האמיתי שאמרנו, ואח"כ והגעתם ע"י
זה אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם
אשר בסף ע"י"ז תתקנו בחי' פתח כאמור,
ועוד הוא מזהיר ואתם לא תצאו איש מפתח
ביתו שלא יצא האדם מבחי' הפתח הראשון
דהיינו להסתכל בג' דברים שאמר עקבי', עד
בוקר ר"ל שיבקר עצמו תמיד ממום עי"ז, או
ירמוז עד בוקר כי בקר בא"ת ב"ש הוא דג"ש,
והדגש רומז לבחי' הסתפקות כמו שמבואר
למעלה, וזהו בעמדם תרפנה כנפיהם ואמר
בזוה"ק בא עם דם אז תרפנה כנפיהם רומז
לאהבה ויראה שהם הכנפיים והבן, וזהו
(תהלים מ ב) קוה קויתי ד' ויט אלי וישמע
שועתי, ר"ל עבודת השם נמשך על האדם
ע"י קוין שהוא בחי' ב' מזוזות ומשקוף, וזהו
ויט אלי כי אל"י ר"ת א' דום ל' בן ירוק שהוא
בחי' יראה אהבה ותורה והבן:

ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכינו
הקרב אל ביתו במכסת נפשות איש לפי אכלו
תכסו על השה (וב ט) אפשר לרמוז בר"ת ואם
והביטו אחרי משה כי אמרנו (איכה ה) ה' שר'י
כאילים לא מצאו מרעה ר"ל ע"י מה ששר'י
כאילים שראשו של זה בצד זנבו של זה ר"ל
כל אחד מביט בשפלות חברו עי"כ לא
מצאו מרעה ר"ל לא יכלו לרעות א"ע ללמד
אחד את חברו והבן, ולכן ירמוז כאן ע"י
שהביטו אחרי משה ע"כ ימעט הבית
נתמעט תיקון העולם כי באם היות משה
ר"ל באם היה ביניהם אחדות הרמוז לשה
כאמור, מה שה זה לוקה בא' מאיבריו וכלם
מרגישים, אז ולקח הוא ושכינו הקרב אל
ביתו, ולקח הוא מלשון לקח טוב ר"ל כי אז
היו לומדים א' משיכנו הקרוב ע"י מכסת
נפשות כי בעצם יש בישראל קירוב נפשות
ומסיים הפסוק כי איש לפי אכלו תכסו על
השה ר"ל כאשר יש להם די פרנסתם ואין
אחד צריך לחבירו אז היה באפשרו לבא אל
בחי' זו והבן.

ולקחתם אגודת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף
והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם
אשר בסף ואתם לא תצאו מפתח ביתו עד בוקר
(בכב) דהנה אפשר לפרש הגמ' (ברכות ח) לעולם
יכנס אדם שני פתחים ואח"כ יתפלל, דהנה
יש לאדם פתח אחד מה שאמרו (אבות ב א)
הסתכל לג' דברים ואי אתה בא לידי עבירה,
ואלו הג' דברים הם כמו בנין וצריך האדם
שיסבב על עצמו השלשה דברים האלה,
רצונו לומר שיהיו תמיד לצדדים שלו שני
דברים, והשלישי על גביו ובכל צד שישתכל
יהיו נגד עיניו, וזהו דוגמת פתח שיש שתי
מזוזות ומשקוף והבן, ועוד יש דוגמת פתח
שני ג"כ ג' ויין היינו בחי' אהבה ויראה
ואמונת התורה זהו ג"כ צריך האדם לסדר

בא אל פרעה כי אני (כ י) יראה רמז כי במלת
בא נכללה כל התורה כי התורה פותחת
בבית, ועשרת הדברות פותחים באלף, ות'י
פרעה רומז על בחי' הצדקה כאמור אצלינו
במ"א ע"פ (תהלים קיב ט) פזר נתן לאביונים כי
פ'ה זיין ר'יש הכוונה מי שנותן צדקה ומזון
לעני ופייסנו ג"כ בפה, וזהו ירמוז ג"כ במלת
פרעה ע"י ה'א ר'יש פ'ה ר"ל עיין תעיין
בשכלך ליתן צדקה וגם תראה לפייסו בפה.
או ירמוז ע"י פ'ה ה'א ר'יש ע"ד שאמרו בגמ'
(כתובות מט) לכוף על הצדקה בדברים ע"פ
התירוץ המבואר בתוס' דאף על מצוה
שמתן שכר בצדה אין ב"ד שלמטה מזהרים
עליה רק לכופו בדברים יעו"ש, והנה באם
האדם מקיים שניהם היינו לימוד התורה
הרמוזה במלת בא כנ"ל גם מצות נתינת
צדקה הרמוז במלת פרעה אז יקוים בו
שמרו משפט ועשו צדקה ותהיה קרובה
ישועתי לבא, ולכן כשתצטרף ת'י בא אל
פרעה ג' משיח ור"ל שאז יהיה ביאת הגואל
ואז יהיה כי אני ג' ביחד צ"א שהו' שילוב
הו'י ואדני והבן:

וישאר אך נח נראה רמז, דהנה גלות מצרים
היה מבחי' אש"ר כמבואר בכתבי הגאון
מהר"ש מאוסטרפאלי באריכות, וכן מבואר
בתורה כמה פעמים אצל גאולת מצרים ת'י
אשר ע"ש, והנה הגלות היה מבחי' זו
והגאולה ג"כ היתה מבחי' זו כמבואר שמה,
ושניהם יחד ב"פ אשר ג' אל"ף ב', וזהו נרמז
במילת בא אל פרע' ר"ל אל"ף ב' והבן, וזהו
שמבואר במדרש כבד אבן ונטל החול וכעס
אויל כבד משניהם, כי אבן ר"ת אל"ף ב'
ניצוצין וזהו בחי' הגלות ובחי' הגאולה
כאמור, וזהו מרומז ג"כ בדברים אלו וישאר
אך נח ר"ל וישאר ע"י שאר היה כבד אבן
ונטל חול והבן.

